

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 02.04.1971, sp. zn. 2 To 111/71, ECLI:CZ:MSPH:1971:2.TO.111.1971.1

Číslo: 8/1972

Právní věta: Pachatelem trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 2 tr. zák. nemůže být nezletilý, o jehož výchovu jde.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 02.04.1971

Spisová značka: 2 To 111/71

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 171 odst. 2 150/1969 Sb. § 7 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26. ledna 1971 sp. zn. 3 T 108/70 byl mladistvý V. E. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a odsouzen za tento trestný čin k podmíněnému trestu odnětí svobody a k náhradě škody. Kromě toho byl podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 2 tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že dne 6. 11. 1970 utekl z domova výchovy mládeže v Novém Jičíně, kam byl dodán na základě rozsudku obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 22. 4. 1970 sp. zn. 3 P 143/66 a na útěku byl až do svého zadržení dne 16. 11. 1970. Zproštění mladistvého odůvodnil obvodní soud tím, že nejsou naplněny všechny znaky žalovaného trestného činu, protože mladistvý neutekl z ústavní výchovy poté, co proti němu byla bezvysledně použita opatření v občanském soudním řízení směřující k výkonu rozhodnutí soudu o ústavní výchově, když do ústavní výchovy nastoupil dobrovolně.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 2. dubna 1971, sp. zn. [2 To 111/71](#) zamítl odvolání obvodního prokurátora směřující proti zprošťující části rozsudku soudu prvního stupně.

Z odůvodnění:

Proti rozsudku soudu prvního stupně podal včas odvolání obvodní prokurátor, který napadá pouze zprošťující část rozsudku a výrok o trestu a uvádí, že názor soudu prvního stupně, že zde není naplněna skutková podstata tohoto trestného činu, je nesprávný. Soud prvního stupně ve svém rozsudku na jedné straně uvádí, že obžalovaný svým útekem mařil výkon úředního rozhodnutí a na

druhé straně zase tvrdí, že nejde o maření úředního rozhodnutí proto, že zde není splněna podmínka, že před tím bylo proti obžalovanému použito bezvýsledně opatření v občanskoprávním řízení směřující k jeho výchově. Podle názoru odvolatele je nerozhodné, zda obžalovaný ústavní výchovu nastoupil dobrovolně či nuceně, čemuž nasvědčuje i to, že toto zákonné opatření postihuje i maření dohody o výchově mladistvého.

Na základě tohoto odvolání přezkoumal městský soud podle ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a zjistil, že odvolání není důvodné.

Pokud jde o trestný čin podle § 171 odst. 2 tr. zák., soud prvního stupně sice správně obžalovaného zprostil z obžaloby, avšak odůvodnění tohoto zprošťujícího výroku je nesprávné a spočívá na nesprávném výkladu skutkové podstaty tohoto trestného činu a stejně také odvolatel vychází z nesprávného výkladu zákona.

Ustanovení odstavce druhého § u 171 tr. zák. bylo pojato do trestního zákona novelou č. 56/1965 Sb. a jeho účelem bylo postihnout osoby mající ve své péči nezletilce, které maří rozhodnutí soudu nebo soudem schválené dohody o výchově nezletilých, a to za podmínky, že předtím bylo proti nim bezvýsledně použito opatření v občanskosoudním řízení směřující k výkonu takového rozhodnutí soudu nebo takové soudem schválené dohody.

Tomu nasvědčuje jednak doslovné znění tohoto zákonného ustanovení, jednak i ta skutečnost, že ochrany požívají i soudem schválené dohody o výchově nezletilých.

Tohoto trestného činu se tedy nemůže dopustit nezletilý, o jehož výchovu jde, který by ani nemohl uzavřít dohodu mající za obsah svou vlastní výchovu jednak pro obsah takové dohody, jednak pro svůj věk.

Pokud v ustanovení § 171 odst. 2 tr. zák. je uvedeno, že předtím musilo být proti pachateli použito bezvýsledně opatření v občanskosoudním řízení, může zde jít o opatření podle § 273 odst. 1, 2 obč. soud. řádu, a je tedy již i z toho zřejmo, že tohoto trestného činu se může dopustit jediné osoba třetí, avšak nikoli nezletilý samotný.

Naproti tomu by se mohl nezletilý, který v době spáchání skutku byl starší 15 roků, dopustit přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., kdyby se odmítal podrobit ochranné výchově, která mu byla uložena soudem, nebo jinak, zejména útekem z ústavu, výkon takového rozhodnutí podstatně ztěžoval.

V tomto konkrétním případě však nejde ani o tento přečin, neboť rozhodnutím soudu nebyla vyslovena ochranná výchova, jak vyžaduje tento přečin, nýbrž výchova ústavní.

Proto soud prvního stupně rozhodl správně, když obžalovaného z obžaloby zprostil, i když důvody pro jeho zproštění byly nesprávné, jak bylo výše ukázáno.